

«Местное **управление**» в Беларуси - «Местное **само**управление» во всем остальном мире*

Юрий ВОРОНЕЖЦЕВ

|||||

Интересы государства выше интересов человека

Даже у нашего ближайшего соседа, который ненамного опередил нас в развитии демократии, Конституция соответствует основным положениям Европейской Хартии местного самоуправления: "В Российской Федерации признается и гарантируется местное самоуправление... Органы местного самоуправления не входят в систему органов государственной власти... Структура органов местного самоуправления определяется населением самостоятельно". По нашей же Конституции местные советы "... исполняют решения вышестоящих государственных органов... Руководители местных исполнительных и распорядительных органов назначаются на должность и освобождаются от должности Президентом Республики Беларусь... Местные Советы депутатов.... в пределах компе-

тенции решают вопросы местного значения исходя из общегосударственных интересов и интересов населения...». Почувствовали разницу? Вначале интересы государства, а потом все остальные «мелочи» [...].

В нормальной стране существуют конституционные гарантии самостоятельности и определенной независимости местной власти от государства. Компетенции разделены и подробно оговорены. При этом в странах “старой” демократии государству остается не так уж много: армия, границы, таможня, международные дела, денежное обращение, высшее образование и охрана окружающей среды. Все остальное, а это около 80 процентов проблем, с которыми ежедневно сталкиваются граждане, - компетенция местных властей. Разумеется, в разных странах существуют свои особенности, но различия не слишком велики [...].

Избранный гражданами Совет решает все проблемы в европейском городе в рамках Конституции и существующих законов. Исполнительные структуры формируются избранным органом и подчиняются только ему.

Местные начальники делаются на избранных "политиков" и назначенных "чиновников". Здесь также компетенции поделены четко, что закреплено соответствующими документами. Эти же документы предусматривают обязанность местных властей советоваться с гражданами, прежде чем предпринимать действия, затрагивающие их интересы. Например, процедура планирования организации строительных работ в любом немецком городе включает обязательное участие граждан и "субъектов, представляющих общественные интересы" (перевод с немецкого), т. е. общественных организаций. Как правило, к рассмотрению серьезных проблем привлекают экспертов не только из числа специалистов, но и наиболее уважаемых и известных в городе граждан, если они даже не входят в той или иной орган управления.

В обязательном порядке проект плана предоставляется для всеобщего ознакомления и сбора предложений. После изменения проекта, учитывающего эти предложения, процедура всеобщего ознакомления

повторяется. Только после этого может состояться решение совета общины по плану организации строительных работ, которое вступает в силу после обнародования через средства массовой информации [...].

Кстати, любой гражданин любой европейской страны имеет право присутствовать на любом заседании любого органа, где принимаются решения, затрагивающие его интересы. Ну, совсем как у нас, не правда ли?

Разумеется, вольница местного самоуправления в Европе ограничена. Во-первых, законами, во-вторых, общегосударственными интересами. Но государство осуществляет свое влияние не прямыми командами из столицы, а посредством постоянного контроля соблюдения органами местного самоуправления действующего законодательства [...].

«Я начальник — ты дурак», такого в Европе не бывает

Взаимоотношения
гражданина европейского
государства и чиновников

1 <<<

строятся на весьма простой основе. Чиновник даже самого высоко ранга – это работник, нанятый гражданином для обслуживания его определенных потребностей, причем эти услуги оплачены гражданином заранее через налоги. Местный чиновник не начальник, а поставщик услуг.

Если чиновник не справляется с работой или недостаточно почтительно относится к гражданам, последние заменяют депутатов или партию, которые его назначили на должность, на следующих выборах. Но европейский чиновник обычно верно служит гражданам, и претензии к нему не перерастают в нечто большее, чем традиционное и вполне естественное брюзжание по поводу засилья бюрократов. Профессионалов в местных советах ценят, и некоторые чиновники “переживают” несколько депутатских составов, работая и при “правых” и при “левых”. Квалификация работников исполнительных структур недостижима для наших местных исполнительных органов, особенно в “вертикальный” период [...].

Европейский местный “начальник” зависит только от граждан, которые его избрали или от представительной власти, которая его назначила, но которая тоже избрана гражданами. У него и в мыслях не бывает направить все свои усилия на служение неким вышестоящим “вертикальным” силам. Их, повторюсь, нет ни в одной европейской стране. Федеральный канцлер или президент – не начальник мэру 5 тысячного городка: и тот и другой выбраны

народом. У каждого своя компетенция, свои права и обязанности. Вместо “вертикали” людей выстроена вертикаль законов. При этом мэр – не начальник рядовому гражданину. И это называется демократией в отличие от того, что мы с вами имеем.

Бюджет - как рыбка в стеклянном аквариуме

Местное процветание, разумеется, требует денег. И немалых. Конституции европейских стран предусматривают финансовые гарантии деятельности местного самоуправления. Каждый цент, который тратится местными властями, подотчетен жителям городов. Они в отличие от нас с вами и наших чиновников считают бюджетные деньги своими собственными, что соответствует действительности. Кроме налогов и прочих сборов с горожан источников у этих миллионов нет. Даже если часть городского бюджета – дотация из государственного бюджета, все равно эти деньги – деньги граждан, а не какие-то данные богом или президентом суммы [...].

Для того чтобы получить информацию о том, как выбранные вами депутаты тратят ваши деньги, необязательно ходить в муниципалитет. Достаточно обратиться к соответствующей странице в Интернете. Там вы можете даже выяснить, какую зарплату получает мэр или иной чиновник, которого вы наняли для работы на ваше благо. Не пытайтесь проделать это в своем городе. Я пробовал. Не получилось.

Система финансовых взаимоотношений государства и самоуправляемых территорий в европейских странах ис-

ключает “высасывание” денег снизу вверх и последующую раздачу их в обратном направлении. В этих странах создана эффективная система выравнивания бедных и богатых общин, которая в некоторых странах, например, Германии, функционирует без вмешательства государства. Автоматически работает механизм, который перераспределяет средства богатых общин, имеющих на своей территории, к примеру, успешно работающие крупные предприятия в пользу общин, состоящих только из спальных или сельских районов.

Местный совет, и только он решает, каким образом расставить приоритеты в расходовании средств. Мне запомнился рассказ вояты гмины Тересполь (это первый польский район, который мы проезжаем при путешествии из Беларуси в Европу, если едем через Брест) о том, каким образом на протяжении нескольких лет им удалось решить очень серьезные проблемы района без особых претензий со стороны его жителей к тому, как тратились деньги. Все дело в том, что перед принятием решений мнение жителей было основным критерием в определении очередности капиталовложений. Весь район обсуждал, что нужно строить в первую очередь – новую станцию очистки воды или телефонную станцию. Конечно, не все мнения были учтены, но все заинтересованные граждане имели возможность их высказать как через СМИ, так и через своих депутатов. В результате такой разумной политики Тересполь не имеет шикарного ледового дворца



«Автоматически работает механизм, который перераспределяет средства богатых общин, имеющих на своей территории, к примеру, успешно работающие крупные предприятия в пользу общин, состоящих только из спальных или сельских районов...»

как в соседнем Бресте, но зато там вовремя меняют канализационные насосы, и жители не страдают от отсутствия питьевой воды и присутствия фекальных вод в Буге. Если, конечно, их не подбросят белорусские соседи.

Таким образом, финансовая основа местного самоуправления также выстроена гражданами, ими же она оберегается и контролируется.

Учиться местной демократии

Кажущаяся простота устройства европейского местного самоуправления обманчива. За ней стоят десятки томов законов и нормативных актов, упорная учеба политиков и чиновников. Поляки, эстонцы, литовцы, причастные к восстановлению самоуправления в своих странах, месяцами стажировались за рубежом. Кстати, именно их опыт пригодится нам более всего [...].

***Печатается
с сокращениями**

12 лютага ў Гомелі адбылася сустрэча грамадскіх і палітычных актывістаў, парушэнне правоў якіх прызнана Камітэтам ААН па правах чалавека альбо чые скаргі знаходзяцца на разглядзе.

На сустрэчы абмеркавана праблема адмовы Урада Беларусі выконваць рашэнні Камітэта ААН па правах чалавека і магчымых дзеяннях па выпраўленні гэтай сітуацыі.

Была агучана ініцыятыва стварэння

Гомель: ствараецца аргкамітэт грамадскага аб'яднання

рэспубліканскай грамадскай арганізацыі, якая непасрэдна будзе займацца пошукам шляхоў рашэнняў, здольных змяніць практыку ігнаравання цяперашнім кіраўніцтвам краіны абавязальстваў па Міжнароднаму Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах і рашэнняў ААН-аўскіх структур.

Мяркуецца, што арганізацыя аб'яднае намаганні ўсіх, хто мае адпаведныя рашэнні Камітэта, а таксама хто звярнуўся са скаргамі і хто проста цікавіцца дадзенай праблемай і гатовы працаваць над яе рашэннем. Дадзеная праблема тычыцца многіх вядомых людзей у Беларусі, чые скаргі ўжо

былі разгледжаны, таму ініцыятары стварэння арганізацыі разлічваюць на будучае супрацоўніцтва ў рамках дзейнасці аргкамітэта і арганізацыі. Удзельнікі сустрэчы прапанавалі ў плануемы аргкамітэт арганізацыі ўключыць з прысутных Леаніда Судаленка (Гомельскі Цэнтр стратэгічнай цяжбы, Гомель), Віктара Карняенка (сустаршыня кампаніі «За справядлівыя выбары», Мінск) і Паўла Левінава (праваабаронца, БХК, Віцебск).

9 лютага ГА «Талака» правяла абяцаны майстар-клас па вырабу лялек-абярэгаў. Мерапрыемства было прымеркавана да 14 лютага.

У кожнага была магчымасць падрыхтаваць арыгінальны падарунак сваёй палавінцы. У даўніну такія «лялькі-неразлучніцы» дараваліся маладым і сімвалізавалі сямейны дабрабыт.

Апроч таго, наведвальнікам прапанавалі паглядзець кіно пра тое, як спраўляецца

СПАДЧЫНА

Майстар-клас ад «Талакі»



вяселле ў вёсцы Пагост Жыткавіцкага раёна. Аказалася, што ад традыцыйнага вяселля сёння мала што засталася.

Каравай – галоўны аtryбут вяселля, бясконцыя танцы, замест выпіўкі, а не наадварот, дзявочы пасаж рэдка сёння сустракаюцца. Гледачы даведаліся, што шлюб – ад слова злюбіцца, і што на Палессі казалі «ажаніўся – навек жонкай падавіўся».

Каля 2-х дзясяткаў чалавек, сярод якіх былі і маладыя пары, і зусім маленькія дзеткі, сыйшлі дамоў кожны са сваім абярэгам.



Сайт topjobs.vgomele.info прапануе гамельчукам спрычыніцца да складання рэйтыngu гарадскіх прадпрыемстваў. На сайце можна прагаласаваць за любое гомельскае прадпрыемства ці дадаць да рэйтыngu сваё. Таксама можна пакінуць каментар-уражанне, лепшы з якіх будзе ўганараваны грашовым прызам. Зараз у рэйтыngu больш за 2 дзясяткі пазіцый.

Мэтай сайта з'яўляецца складанне як мага больш ёмістай калекцыі станоўчых і адмоўных водгукаў аб працы ў як мага большай колькасці кампаній. А гэта, ў сваю чаргу, служыць усяго толькі для адной мэты грамадзянскай супольнасці - пошуку прыдатнай кампаніі ў плане ўмоў працы і прафесійнага росту, для лепшага станаўлення асобы, як у прафесійным, так і сацыяльным плане.

Пра ідэю сайта, месцы ў рэйтыngu, іх прычыны і стаўленне людзей да сітуацыі мы паразмаўлялі з ініцыятарам яго стварэння Міхаілам.

- Якая ідэя?

- Сайт мусіць зацікавіць арганізацыі Гомеля, каб неяк рэагаваць на сітуацыю. Калі будзе створаны станоўчы рэйтынг, то прадпрыемствы будуць зацікаўлены туды патрапіць. Але як паказвае практыка, нават слабое прадпрыемства можа высока апынуцца ў рэйтыngu папулярнасці, нягледзячы на тое, што водгукі пра яго будуць дрэнныя. За кошт колькасці такіх каментароў гэта і здараецца. Калі пра прадпрыемства кажуць, значыць яно вядомае.

Прадпрыемства з нізкім, у прынцыпу, балам у 40% можа займаць у нас даволі высокае месца за кошт таго, што астатнія ма-

Рэйтынг гарадскіх прадпрыемстваў і іх праблемы

юць яшчэ меншы бал.

Формула для вызначэння месца ў рэйтыngu прызнаная ў свеце ды апрабаваная расійскімі прадстаўнікамі, у яе распрацоўцы ўдзельнічалі статысты ды сацыёлагі. Менавіта гэта мы ўзялі за аснову.

-Дзе б ты хацеў, каб працавалі твае дзеці?

- Прыватны бізнэс (займае 2-гі радок у рэйтыngu). Усё залежыць ад стану не на прадпрыемстве, а ад стану рэчаў у краіне. Я папрацаваў на дзяржаўных прадпрыемствах і заўважыў, што справа не ў тым, што прадпрыемства "забітае", а ў тым, што кіраўніцтва ў сітуацыі, калі яму загадваюць "звернуць", чым замінаюць працаваць.

-Тады чаму прадпрыемства "Беларус-нафта", што таксама знайходзіцца ў гэтай сістэме, займае першы радок?

- У іх вельмі выгодае месца "на трубе". Ёсць

такія прадпрыемствы, што нават у самыя дрэнныя часы працоўны будзе мець добры заробак. У іх звышпрыбыткі, каб сітуацыя ў краіне была лепей, то яны б увогуле не ведалі праблем. У іх яны ёсць, але за кошт звышпрыбыткаў прадпрыемства закрывае гэтыя хібы.

-А можа такія прадпрыемствы і ствараюць гэтую сістэму?

- Тут не зусім так. Большасць кіраўніцтва прадпрыемстваў падабаецца гэтая сістэма. Яны ні за што не адказваюць. Ім даюць загад, яны перакідаюць на рабочых. Калі нешта выканалі і гэта дрэнна, то кіраўнік пакзвае паперу: гэта ж вы мне сказалі з міністэрства. Ці спіхваюць віну на рабочых. Звальняюць рабацягу ці кіраўніка ніжэйшага звяна. Такім чынам дзёнідзе ідзе вельмі вялікая бягучка кадрў. На "Гомельхлебпраме", напрыклад, памянялася ўжо каля

30 галоўных інжынераў, механікаў і энергетыкаў. Ня можа быць, каб усе яны былі непрафесіяналамі. Яны былі паспяховымі на іншых прадпрыемствах, а тут сталі дрэннымі. "ўзялі 15-га механіка - і зноў дрэнны, што ж нам так не шанцуе?"

-Што пішуць людзі ў каментарых? Ці разумеюць прычыну сітуацыі?

- Пішуць у асноўным негатыўныя каментары і вінавацяць кіраўніцтва. Яны на месцах бачаць і ведаюць сваю працу. Ведаюць што залішнее, як зрабіць яе лепей, як пазбегнуць бюракратыі. Яны бачаць, што на гэтыя праблемы не рэагуе кіраўніцтва і ў гэтым яго вінавацяць. Часта кажуць, што усё ў іх добра, толькі на месцах праблемы. Гэта вось начальнік дрэнны, а чаму ён дрэнны - не думаюць.

Механік дрэнны, бо не можа нешта адрамантаваць, а адрамантаваць ён не можа, бо няма чым, але гэта нікога не турбуе. На прадпрыемствах шляхам перабору ствараюць такіх кіраўнікоў, якія б цалкам пагаджаліся з загадамі і ўсё выконвалі.

-Ці ўлічваецца ўзровень заробкаў?

- Гэты пункт быў прыбраны з метадалогіі. Сацыёлагі звярнулі ўвагу, што ўзровень заробкаў не з'яўляецца крытэрам камфортнасці працы. Калі прадпрыемства заманьвае рабочых "годнымі заробкамі", гэта значыць, што нічога, апрача заробкаў, яно прапанаваць не можа. На нармальным прадпрыемстве і так прадугледжана годная аплата. Чалавек не павінен працаваць за неадпаведны



«Пішуць у асноўным негатыўныя каментары і вінавацяць кіраўніцтва. Яны на месцах бачаць і ведаюць сваю працу. Ведаюць што залішнее, як зрабіць яе лепей, як пазбегнуць бюракратыі...»

4 <<<

заробак. Калі прадпрыемства кажа пра карпаратывы, аздараўленне і іншае – гэта кажа пра тое, што на прадпрыемстве ўжо годныя заробкі.

-Прыклад Беларус-нафты паказвае, што сувязь усё ж існуе...

- Так, сапраўды. Ёсць такое паняцце, як узровень значнасці грошай для чалавека. Калі чалавек жыве кепска, працуе толькі на задавальненне сваіх першапачатковых патрэб, то чалавеку вельмі важны грашовы стымул. Чым грошай болей, тым яму падаецца лепей. І што, што дрэнна? Затое я зарабляю! А калі паступова грамадства робіцца фінансава стабільным,

калі развіты сярэдні клас, грашовае пытанне грае меншую ролю. Калі чалавеку хапае на галоўнае, то ён шукае іншага. Да раскошы імкнуцца не ўсе. Шмат каму не дастакова добра паесці. Тады чалавек прыходзіць на працу, не каб паболей зарабіць, а каб рэалізаваць сябе ў камфортных умовах ды добрым калектыве. Каб ён адчуваў, што працуе сапраўды на добрую справу. Для яго праца робіцца не неабходнасцю, а магчымасцю рэалізаваць сябе як асобу.

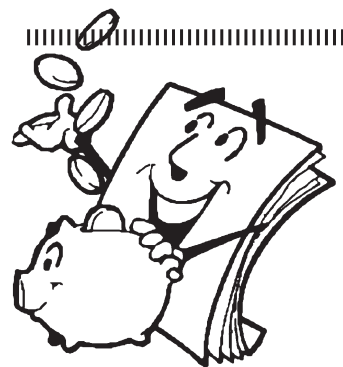
Формула на, маю думку, працавала б лепей з улікам заробку, але па меркаванню сацыялёлагаў, Беларусь мусіць быць у ліку тых краін, дзе гэты панятак выключаны.

Самая вялікая праблема ў тым, што некаторыя людзі гатовы з гэтым мірыцца не з-за грошаў, а таму, што людзі гатовы з гэтым мірыцца ў прынцыпе.

-Якім бачыш сайт праз 5 гадоў?

- Хацелася б, канешне, каб сайт набіраў абароты з кожным годам. Расійскія рэгіянальныя сайты маюць па 1000 наведвальнікаў за дзень. Іх арганізатры кажуць, што два гады таму яны і не марылі пра гэта. Вось хацелася б выйсці на такі ўзровень.

Пажадаем удачы аўтару крэатыўнага праекту, а пакуль што кожны можа паспрабаваць выйграць міліён беларускіх рублёў, пакінуўшы свой каментар да 1 чэрвеня 2013.



«Калі чалавеку хапае на галоўнае, то ён шукае іншага. Да раскошы імкнуцца не ўсе. Шмат каму не дастакова добра паесці. Тады чалавек прыходзіць на працу, не каб паболей зарабіць, а каб рэалізаваць сябе ў камфортных умовах ды добрым калектыве...»

СМІ паведамляюць

04.02.2013

gomelcivil.org: «2 лютага філіял Веткаўскага музея народнай творчасці праводзіў адкрытую лекцыю «Архітэктурная разьба, як феномен мастацкай культуры». Праводзіў яе супрацоўнік музея Андрэй Скідан. Дзясятка чалавек сабраліся, каб паразважаць аб праблемах вакол драўлянай забудовы, стаўлення да яе грамадскасці і прычынах, што ўплываюць на гэтае стаўленне. Лекцыя стала першай з цыклу падобных.

Расклад будучых лекцый:

17 лютага – «Традыцыі драўлянай архітэктурнай разьбы на Гомельшчыне»



2 сакавіка – «Міфалогія традыцыйнага жылля і сучасная вітальная прастора»

17 сакавіка – «Разьбы дзівосных карункі. Семантыка арнаменту ў дэкоры жылля»

30 сакавіка – «Архітэктурна, як асяродак жыцця»

13 красавіка – «Разьбы дзівосных карункі» – віртуальная экскурсія».

10.02.2013

gomelcivil.org: «Свечкі-грамніцы» вырабляла моладзь, сабраўшыся 8 студзеня ў філіяле Веткаўскага музея народнай творчасці. Каля 30 чалавек, пераважна дзяўчаты, даведаліся аб традыцыі «Стрэнчання» у вёсцы Сіманічы. Свечкі гэтыя па традыцыі прымацоўваліся разам з кветкай да елкі і павінны былі абараняць людзей ад навальніцы».

Неабыякавыя
краязнаўцы і экскурсаводы,
гісторыкі і архітэктары,
настаўнікі і супрацоўнікі
музеяў, турфірмаў, раён-
ных аддзелаў культуры!

“Фэст экскурсаводаў”
узнiк у 2009 годзе з мэ-
тай пазнаёміць жыхароў
канкрэтных рэгіёнаў,
гарадоў, вёсак, раёнаў і на-
ват вуліц з тымі помнікамі,
побач з якімі яны жывуць
і ходзяць кожны дзень. У
свядомасці чалавека часта
жыве ўпэўненасць, што
жывучы на адным месцы
досыць доўга, усё пра яго
ведаеш і нічога цікавага
побач няма. І менавіта ў
гэтым хаваецца прычына
занядбанасці шматлікіх
гістарычных будынкаў.
“Адкрыць вочы” мясцовым
жыхарам – вось што можа
паспрыяць захаванню і
адроджэнню таго ці іншага
помніка!

В планах музыканта освещение и других тем, в частности, вопросов современной поэтической песни, а также лекции с юмористической направленностью, которые, наверняка, заинтересуют представителей разных поколений».

Культурная вясна ў Гомелі пачынаецца з “Кірмаша праектаў”

“Кірмаш праектаў”, распачаты ў межах грамадскай культурніцкай кампаніі “Будзьма беларусамі!” па рэгіёнах краіны, хутка прыедзе ў Гомель. Шукаюцца ідэі, здольныя зрабіць мясцовае культурнае жыццё больш цікавым, змястоўным і запатрабаваным!

“Кірмаш праектаў” – гэта пляцоўка для абмеркавання ў фармаце lightning talk (“маланкавая размова”) культурніцкіх прапановаў, якім неабходна падтрымка ў канцэптуальнай дапрацоўцы, арганізацыі, пошуку самых розных рэсурсаў і партнёраў. Калі Вы ведаеце, чаго бракуе ў культурным жыцці Вашага горада і вобласці, можаце аформіць свае думкі канструктыўна і перспектыўна, і больш таго – прадставіць праект-

ную ідэю на суд неабякавай публікі, запрашаем Вас да ўдзелу ў “Кірмашы праектаў”, які адбудзецца ўжо ў сакавіку гэтага года!

На выніковай сустрэчы-прэзентацыі Вы зможаце:

- Распавесці пра свой праект/ідэю шырокай і невыпадаковай аўдыторыі;

- Пазнаёміцца з рознымі цікавымі і ініцыятыўнымі людзьмі свайго горада;

- Знайсці аднадумцаў, партнёраў, валанцёраў для рэалізацыі вашай ідэі;

- Атрымаць “парады бывалых” і якасную ацэнку, карысныя для развіцця вашага праекта;

- Заахвоціць сваім прыкладам тых, хто таксама мае фэйныя ідэі, але пакуль не асмеліўся выйсці з імі на публіку!

- і такім чынам зрабіць свой унёсак у тое, каб культурніцкае жыццё вашага горада зрабілася яр-

чэйшым і цікавейшым!

Праекты, што пройдучь папярэдні адбор арганізатараў, пабачаць афіцыйныя асобы і незалежныя прадстаўнікі культуры і мастацтва, прадстаўнікі бізнесу, турызму і іншыя зацікаўленыя людзі, з якімі можна абмеркаваць вашу прапанову ў дэталю.

Фармат lightning talk – гэта:

- 5 хвілін, якія даюцца на ваш выступ;

- мінімум 3 слайды, якія вам трэба падрыхтаваць (максімум – роўна столькі, колькі вы паспееце прадставіць за адведдзеныя 300-420 секунд).

Для прэзентацый, зробленых у prezi.com – абмежаванні толькі па працягласці выступу.

У прэзентацыю неабходна ўключыць наступнае:

- Назва і сутнасць прэзентацыі (праект, стратэгія і г.д.);

- Чаму і каму гэты праект неабходны?

- Фармат праекта, яго унікальнасць і (ці) адэкватнасць;

- Калі і дзе ідэя мусіць рэалізавацца?

- Якія рэсурсы вы ўжо маеце і якія – шукаеце? (каманда, партнёры, бюджэт).

Праекты ў фармаце прэзентацый PowerPoint, Prezi і аналагічных, а таксама запоўненую заяўку ўдзельніка дасылайце да 12 сакавіка ўключна на email kirmash.homel@gmail.com. Па ўсіх пытаннях звяртайцеся да каардынатора кампаніі “Будзьма беларусамі!” па Гомельскім рэгіёне Яўгена Меркіса, тэл.: +37544 7494166

Выніковая прэзентацыя адбудзецца 22 сакавіка 2013 года.

11.02.2013

gomelcivil.org:

«Валанцёрскі рух па абароне беспрытульных жывёлаў зладзіў паездку ў Бярозкаўскі дзіцячы прытулак, каб зрабіць адзін будзёны дзень дзетка, што там жывуць, сьвяточным. Усяго ў мерапрыемстве ўзялі ўдзел каля 25 валанцёраў, а таксама тых, хто толькі рых-

туецца стаць валанцёрам. Моладзі ўдалося сабраць для дзетка шмат ласункаў, кніг, сшыткаў і іншых падарункаў. Тэматыкай сьвята стаў надыходзячы дзень Сьвятога Валянціна. Таксама традыцыйнай “фішкай” валанцёраў было і тое, што яны прывезьлі некалькі сваіх выхаванцаў – жывёлаў».



18.02.2013

gomelcivil.org:

«17 лютага ў філіяле Веткаўскага музея народнай творчасці адбылася публічная лекцыя, прысвечаная традыцыйнаму драўлянаму дэкору на Гомельшчыне.

Вядомы гомельскі даследчык гэтай тэмы Яўген Малікаў распавёў прысутным пра спецыфіку драўлянага упрыгожвання хаты, вокан, брамы. Шматлікія прыклады драўлянай спадчыны зрабілі лекцыю надзвычай цікавай і запамінальнай».



У каменных джунглях таксама жыццё можа быць утульным. Для гэтага трэба, каб гараджане самі спрабавалі рабіць гарадскую прастору сяброўскай.

Жыхары шматкватэрнага дома №19 па вуліцы Фадзеева ў Гомелі даказалі, што «адамашніц» двор можна ўласнымі сіламі. І робяць гараджане гэта талакой, як у ранейшыя часы.

У двары паўсталі акуратныя паркоўкі для аўтамабіляў, скульптуры і лавы для дзяцей. Генератарам ідэі па добраўпарадкаванні двара сіламі жыхароў з'яўляецца работнік «Гомсельмаша» Уладзімір Коваль.

«Неяк я з балкона назіраў за тым, як двор быў застаўлены прыпаркаванымі аўтамабілямі. Прычым машыны займалі вельмі шмат месца, бо стаялі ўздоўж бардзюраў. Я прапанаваў сваім суседзям разам вырашыць праблему парковачных месцаў. У выніку зрабілі не толькі стаянкі, але і за свае сродкі ўсталявалі лаву, дэкаратыўны плот, паставілі самаробныя скульптуры», - распавядае Уладзімір. Паводле ягоных словаў, цяпер двор стаў своеасаблівай славукасцю, куды прыходзяць гуляць маладыя мамы з дзецьмі.

І сапраўды, не паспеў Уладзімір Коваль расказаць пра папулярнасць іх двара, як каля малых архітэктурных формаў паказалася сям'я з дзіцёнкам дашкольнага ўзросту. Старэйшая жанчына прадставілася журналістам

У Гомелі з'явіўся незвычайны двор



бабуляй: «Мы выпадкова сюды трапілі, вырашылі нашаму ўнучку паказаць буслікаў, зайчыкаў і іншых казачных персанажаў. Гэта вельмі добра, што ёсць такія народныя ўмельцы».

Уладзімір Коваль кажа, што ў ягоным дварэ жывуць вельмі сяброўскія людзі. Большасць з іх некалі былі суседзямі ў прыватным сектары, на месцы якога паўстаў

прамысловы гігант «Гомсельмаш». Былым уласнікам дамоў выдалі кватэры ў доме № 19 па вуліцы Фадзеева. Ведаецца, мяне заўжды здзіўляе тое, што ў некаторых шматпавярховіках людзі нават не вітаюцца паміж сабой, гэта нейкае дзікунства. А мы, дарэчы, нават на добраахвотных суботнікі збіраемся кожную гадавіну пабудовы нашага

дома. Сёлета будзе 25 год, як мы засяліліся», - дзеліцца развагамі гаспадар.

Карэнная гамяльчанка Марыя перажыла нямецкую акупацыю, Савецкі Саюз і Чарнобыль.

Марыя:

- Каб вы летам прыехалі сюды, то ўбачылі б сапраўдную прыгажосць. Мы тут кветачкі вырошчваем. А я дзяцей прывучаю даглядаць расліны, паліваць іх. Наш двор унікальны, такога няма ва ўсім наваколлі. Калі б усе стараліся самі хоць нешта рабіць, то жыццё змянілася б да лепшага.

З вокнаў дружнага шматпавярховіка дагэтуль бачны яблыневы сад, дзе кожны год працягваюць высаіваць антонаўкі.

Дарэчы, падчас Калядаў жыхары дома № 19 па вуліцы Фадзеева запальваюць на дрэвах, пасаджаных ля пад'езда, электрычныя гірлянды. І ўсё гэта па ўласным жаданні.

Мікола Бянько, Беларускае Радыё Рацыя
Фота Юліі Сівец



ИНФОРМАЦИОННЫЙ БЮЛЛЕТЕНЬ

Учредитель и редактор Василий ПОЛЯКОВ

А/я 28, 246003, Гомель. E-mail: vpalia@tut.by. Тираж 299 экз.

Отпечатано на личном оборудовании. Распространяется бесплатно.